

Borba za „zlati vlak“.

Pred dnevi je uspelo mandžurskim vladnim četam, da so pognale v boj znano ter proslulo tolovajsko bando Kongusov in jo razbile. Zmagovalci se niso zadovoljili le s prvim uspehom, ampak so skušali roparjem odvzeti vsa ko možnost, da bi se zbrali ponovno. Stikali so za tolovajskimi skrivališči in so jih tudi našli. V razbojniških zatočiščih so odkrili nad 100 kep iz zlata, ki so bile označene s štampiljko: Carska ruska sibirski banka Irkutsk.

S to najdbo je zaključena blodnja ruskega sibirskega državnega zaklada, ki je romal iz rok v roke od leta 1917 do danes. Ko so se polastili leta 1918 sovjeti mesta Irkutsk, jim je padel v roke sibirski carjev zaklad, katerega ni več utegnila pravočasno s seboj odpeljati protiboljševiška Kolčakova armada. Trocki, osvoboditelj Irkutsk, je pustil 100 centov težki zlati zaklad naložiti na oklopni vlak, ki bi ga naj bil prepeljal v Moskvo. Ta vlak so imenovali »zlati vlak«, a nikdar ni videl Moskve.

Gospodarji prekosibirske železnice so bili tedaj češki legijonarji pod poveljstvom danes upokojenega čehoslovaškega generala Gajde. General je zvedel o »zlatem vlak«. Uspelo mu je, da ga je polastil ter ga je poslal v Vladi-

vostok, kjer bi ga naj bila ukrcala češka legija na ladjo in bi naj bila z njim osrečena Praga. Pa »zlatega vlaka« tudi v Vladivostok ni bilo nikdar.

Znano je, da je ustanovil v taistih razburkanih časih v Transbajkaliji ataman Semjonov samostojno državo. Tudi Semjonov je raznal o zlatem vlak. Njegovi kozaki so napadli prevoz. Prišlo je do bitke, ki je zahtevala na stotine mrtvih, a Semjonov se je le polastil zlata. Nekaj zabojev je prepeljal na neznan način na Japonsko. Pretežni del zaklada je nameraval odpeljati z oklopnim vlakom vred nekam ob sibirsko obal, kar se mu je izneverilo. Roparska družba Kongusov je napadla vlak, pobila je 200 stražarjev in zginila z zakladom.

Na ta način je zašel ruski carski zaklad v roke mandžurskih tolovajev. In danes še le uvidi mandžurska policija, kako in s čim so bile roparske bande tako dobro obžene in zadostno preskrbljene z denarjem. Ako so rabili razbojniki denar, so raztopili nekaj kep zlata in sicer tako, da ni mogel nikdo sumiti, kakega prvotnega izvora bi bilo. Ako bi ne bile zadele slučajno mandžurske oblasti na skrivno zatočišče roparjev, bi ne bil najbrž nikdo zvedel, kako in kaj se je zgodilo s sibirskim carskim zakladom.

Gornja Sv. Kungota. V nedeljo dne 8. t. m. se je vršila slovesna blagoslovitev 17 m visokega, veličastnega spominskega križa na 1900-letnico smrti Gospodove na prekrasni gorski planoti preblage rodbine g. grofa Pachta-Rayhofen, ki bo ostala vsem faranom v nepozabnem spominu. Na predvečer so Kungčani zažigali kresove in zagrmeli so topiči. V nedeljo ob 9. uri dopoldne se je pomikala veličastna procesija, bilo je namreč veliko ljudstva iz vseh bližnjih župnij, na našo »Kalvarijo«, ka-

kor nazivamo sedaj ta hrib. Med procesijo so se odmolile litanije Vseh svetnikov. Ta veličastni križ, ki mu menda ni kmalu kakšen enak v naši slovenski deželi, je blagoslovil g. monsignor Mihael Umek, kanonik, dekan in stolni župnik v Mariboru, ob asistenci domačega g. župnika. Nato je daroval g. kanonik sv. mašo. Daleč naokrog se je razlegalo petje s spremljanjem harmonije. Pač zares krasni in svečani trenutki na prijaznem hribu! Med sv. mašo je imel monsignor Umek globoko občuteno pridigo o križanem Kristusu in o križu. Po povzdigovanju je molil g. župnik Magdič posvetilno molitev z vsemi župljani ter nato posvetil vso župnijo presv. Srcu Jezusovemu. Z veličastno pesmijo »Povsod Boga« je

pila. V angleški Indiji znaša sedaj produkcija 265 tisoč kg, pred vojno pa 1 milijon kg. Perzijo cenijo na letnih 600 tisoč kg, Japonsko le na 13 tisoč kg. Vse omenjene številke se morajo skriti, če pogledamo na Kitajsko, kjer pridelajo opija 15 do 20 milijonov kg. V Aziji je trgovanje z opijem pod državnim nadzorstvom. Dobiček iz prodaje opija je znašal v angleški Indiji l. 1930 7 milijonov funtov (140 milijonov nemških mark). Nizozemska Indija je izkúpila za opij v zadnjih 10 letih 36 milijonov goldinarjev (60 milijonov mark). V Indokini je znašal dobiček 11 milijonov dolarjev.

pravili, morebiti se celo najprej nanovo počesali, predno sta nama odprli. Povedali sta nama, da Bianke ni bilo v gostilno.

»Potem pa ni bilo treba, da sva tako dolgo stala tu v tem grdem vremenu; to bi nama lahko povedali kar pri oknu doli!« se je jezil Boltežar.

Napravili sta obe enako ogorčen obraz, istočasno rekli: »Kako pa sva vendar mogli?« ter sta zapahnili vrata.

»Z nobeno teh pretiranih sramežljivk se ne oženim!« je godrnjal Boltežar zelo zlovoljen.

Sedaj sva šla proti Golobovim. Tam so nama odprli že po desetih minutah. Prišli so stari Golob, njegova žena, sin in šestero ali sedmero njegovih bratcev in sester, poleg tega še dva hlapca in dekla. Pošepetal sem Boltežarju:

»Zapodite vse, ki so odveč; zaslišite fanta samega!«

Ubogal je in zapovedal:

»Vsi iz sobe! Gorje tistemu, ki mi ne zleze takoj zopet v svoje gnezdo! Samo Francé Golob naj ostane tukaj.«

Zemljiška knjiga — najvažnejši zapiski.

V koledarju »Slov. gospodarja« bremo letos članek, ki je bil že zdavnaj potreben našemu ljudstvu, to je temeljit in popolen pouk o zemljiški knjigi. Pisatelj je jurist, ki ima stalno s tem opraviti, zato je zbral vse podatke tako, da so točni in zanesljivi. V članku dobimo zadostna pojasnila o sledečem?

Kaj pomeni in kako izgleda zemljiška knjiga, kako se vršijo razni vpisi, vrstni red vpisov, izbris starih terjatev, zemljeknjižne delitve, pozivno postopanje, kolekovanje, zadolžnice, izbrisne pobotnice, prednostna izjava, za znamba, kupna pogodba celega zemljišča, zemljeknjižni predlog, izbrisno dovoljenje, kupna pogodba za eno parcelo, služnostna (servitutna) pogodba itd. vse je pojasnjeno in na zgledih pokazano ter so formularji za tozadevne vloge naznačeni.

Izpisek iz zemljiške knjige je eden glavnih listin v naših domovih. Poleg tega bo sedaj tudi ta koledar stalno navodilo, kako in kaj je napraviti v vseh raznih slučajih, ki se tičejo zemljiške knjige. Članek je obsežen in če bi izšel posebej v knjižici, bi skoro toliko stal, kot stane celotni koledar. Za to ne zamudite pravočasno naročiti koledar »Slovenskega gospodarja« za leto 1934. Pišite

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

bila zaključena ta velika slovesnost. Ta križ doprinaša tudi k lepoti kraja. Najlepša hvala gre postaviteljema križa, grofu in grofici Pachta, velikima dobrotnikom tukajšnje cerkve, cerkvenemu ključarju g. Josipu Gamserju in družini Hlep. G. Jezus Kristus, Odrešenik sveta, daj nam milost, da Te vedno bolj goreče ljubimo, Te častimo in Ti služimo! Zakraljui v naših srcih!

Ostala sva z mladim fantom sama. »Francé,« je začel Boltežar; »po vsem kraju, da, po vsem svetu je znano, da z Bianco nekaj onega vira. Odgovorite mi torej na vprašanje, ki je uradno: ali ste bili nocoj z Bianco?«

»Ne!«

»Fant, ne sleparite me! Jaz dobro vem. Kdaj je prišlo dekle k vam?«

»Saj ni prišla!«

»Odprite vrata! Pridite vsi zopet v sobo! Stopite s stopnic! Ali ste vsi tukaj? Pazite torej na moje besede! Opozarjam vas, da na vsak način lahko mislite na ječo, da se v resnih stvareh ne bo nič sleparilo in da mora torej vsak povedati golo resnico. Kdo izmed vas je sinoči Bianco iz koč na barju videl, slišal ali tudi samo vohal?«

Nobeden. Boltežar je zmerjal, grozil, »zaslišaval« še nekaj časa, toda ničesar ni mogel izvedeti. Ko sva bila zopet na cesti, je rekel:

»Kaj napraviva sedaj? Mislim, da edino modro, kar v tej skrivnostni zadevi sedaj lahko storiva, je: da greva spat.«